

[Peter Nielsen.]

ningsloven går ud på, kan fremkalde. Men jeg vil gerne have lov til at takke for det nye, der eventuelt kommer: forhøjelsen af lønmodtagerfradraget. Vi har jo før prøvet at få det hævet til de 800 kr.; det mislykkedes dengang, men forhåbentlig lykkes det denne gang.

Det er måske værd lige at sige noget principielt om dette lønmodtagerfradrag. Der er mange, der kan lide at sige, at det er en erstatning til lønmodtagerne, fordi de ikke kan snyde i skat. Det tror jeg vi skal have manet i jorden, for det er jo, som om man legaliserer skattesnyderiet på den måde. Lønmodtagerfradraget er en ren og skær praktisk foranstaltning, fordi lønmodtagere også har krav på at få deres erhvervs udgifter dækket, og i stedet for at ligningsmyndigheder og den enkelte skatteyder mange gange skal have lange og drøje forhandlinger om småting, har man lavet disse standardfradrag. Det er jo noget, man stærkt vil videreføre i selve kildeskatteforslaget, og det er ganske klart, at dette lønmodtagerfradrag må være underkastet forandringens lov ligesom alt andet. Alt stiger jo, og så må dette også stige. Før er vel så nogenlunde de fleste lønmodtagere blevet dækket ind med de 400 kr., men der har i de senere åringer været en masse sager, både i skatterådene og i landsskatteretten — ofte sager, der drejede sig om små beløb — der har medført, at det almindelige lønmodtagerfradrag er ændret til det såkaldte B-lønmodtagerfradrag, og det vil dette forslag bøde meget på. Vi kan få forenklet ligningen ikke så lidt, og det betyder jo også noget, at ligningsmyndighedernes tid ikke er optaget af alle disse forholdsvis små ting, således at man kan give sig i kast med de virkelige opgaver.

Jeg takker altså, fordi man har stillet dette i udsigt, og det bliver selvfølgelig under stærkt og loyalt medarbejde fra mit partis side.

Alfred Bøgh: Jeg skal ganske kort gennemgå de ændringer, der findes i forslaget til ligningslov. Vedrørende invalidebidrag, ydelser til pleje og bistand o. s. v. kan vi tiltræde, at de bliver skattefrie som sædvanligt; skattefrihed for boligsikringstilskud kan vi tiltræde; og at lejeværdien af egen bolig

fastsættes til 2¼ pct., en følge af boligforliget, kan vi også tiltræde. Boligværdien for ejerlejligheder mener vi bør fastsættes som for parcelhuse, hvis der er nogen som helst mulighed for det; vi synes, at det er mest rationelt, og jeg vil håbe, at den nye vurdering giver mulighed for, at man kan bruge den fremgangsmåde. At vedligeholdelsesfradraget nu også skal gælde for ejerlejligheder, kan vi tiltræde. At beløb, som indgår til binding efter boligreguleringsloven, fradrages indkomsten, og at renter medregnes, er jo naturligt; og at frigivelsesbeløb medregnes til indkomsten, når de frigives, er lige så naturligt. At større beløb, der frigives ved død, konkurs eller lignende, skal beskattes efter 30 pct.s reglen, vil jeg mene er fornuftigt.

De nye bestemmelser om, at skatterådene uden for København og Frederiksberg får lejlighed til at tage en sag op igen, kan jeg hilse med tilfredshed. Det har været diskuteret, om det skulle være en pligt eller ej. Jeg mener, at lovforslagets udformning er udmærket; og jeg er helt sikker på, at hvis en skatteyder anmoder om at få sin sag behandlet igen, så vil skatterådene ude omkring tage den op; og hvis de selv finder, at de har begået en fejl, er det også udmærket, at de har mulighed for en andenbehandling. Jeg har ingen indvendinger herimod.

Det nye mærkelige er lønmodtagerfradraget. Hvad der ligger til grund for, at der kommer et ændret forslag nu, en måned efter at vi havde sagen til første behandling, er mig noget af en gåde. Mon det ligger sådan, at finansministeren har haft søde drømme, hvori han har set, at der nu pludselig var råd til mange, mange mærkelige ting, og at han nu godt kunne undvære 130 mill. kr. — det har vi intet hørt om — eller har et virkeligt skøn over statsfinanserne vist at kunne berettiggende denne ændring? Det har vi intet hørt om. Eller skulle der være en eller anden protokol, der er blevet underskrevet i mellemtiden? Det synes jeg var meget rart at få opklaret, inden vi tager stilling til forslaget, for det er jo ikke småpenge, det drejer sig om. I virkeligheden betyder det en skattelettelse for et udsnit af landets skatteydere, så jeg synes, man må gennemgå det nøjere, inden man tager stilling til det. Det er jo rigtigt, som hr.